

vuxen i ett torftigt bo, är nödsakad att genom arbete utom den familj, som hon tillhör, söka sin bergning. Ett steg fram emot detta mål vore det utan tvifvel, om det skydd, som nu lemnas flickan intill femton års ålder, utsträcktes ytterligare några år. Jag tager mig därför friheten föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring af kap. 18 § 7 strafflagen, att orden »femton år» utbytas mot »aderton år».

Stockholm den 28 januari 1887.

P. Waldenström.

N:o 96.

Af herr **J. Sällström**, om beviljande af pension åt majoren J. Rutbergs enka.

Med kännedom derom, hurusom Riksdagen vid mångfaldiga tillfällen behjertat och fäst afseende på hos densamma gjorda framställningar angående den ekonomiska ställning, hvori så väl i statens som i Kongl. Maj:ts och kronans tjänst anstälde mäns efterlevande enkor och oförsörjda barn sig befunnit, dristar jag till Riksdagens pröfvande framlägga följande motion.

Den 8 Juni 1885 afled i Neder-Kalix' församling majoren i armén, f. d. kaptenen vid Norrbottens fältjägarecorps riddaren af kongl. svärdsorden samt af kongl. vasaorden Johan Rutberg, efterlemnande dervid

sin maka, Margareta Katarina Rutberg, född Boström, jemte tio (10) med henne sammanflade barn, af hvilka fem ännu äro minderåriga och ej något af alla tio ännu kommit i den ställning, att enkan från deras sida kan påräkna något understöd. Tvärtom kräfver ärligen de flestas, äfven om tarfligaste, uppfostran icke obetydliga utgifter från moderns sida. Beträffande ställningen i boet, så visar den, enligt i laga ordning förrättad bouppteckning, att boets gäld vid Rutbergs frånfälle öfversteg tillgångarne med 9,893 kronor 10 öre, ett förhållande, som tillika med de många barnen ådagalägger, att enkan befinner sig i en högst betryckt och bekymmersam ställning.

Såsom af tillgänglig tjensteförteckning kan utrönas, ingick Rutberg som sergeant vid Norrbottens fältjägarecorps redan år 1844, hvarpå han, efter att den 18 december 1845 hafva undergått officersexamen, utnämndes till underlöjtnant vid samma corps den 19 februari 1846. År 1853 befordrad till andre löjtnant, transporterades Rutberg, efter genomgången examen, dels vid skjutskolan å Drottningholm och dels som skeppsmätare, till förste löjtnant den 16 december 1859 samt utnämndes den 7 augusti 1866 till kapten och transporterades året derpå till chef för lifkompaniet vid sagde corps. Sedan Rutberg den 6 augusti 1875 transporterats till chef för Kalix' kompani, erhöll han den 1 december året derpå nådigt afsked från sin innehafvande kaptensbeställning med tillstånd att såsom major i armén kvarstå, hvarom allt ofvanberörda tjensteförteckning närmare omförmäler. Såsom äfven af densamma inhemtas och det för en stor del af Riksdagens medlemmar torde vara känt, var major Rutberg till icke obetydlig grad anlitad i så väl allmänna som kommunala värf, med afseende hvarå jag tager mig friheten särskildt erinra om hans ledamotskap af Andra Kammaren under 1870—1876 års riksdagar samt urtima riksdagen 1871, äfvensom att han var återvald till samma förtroendesyssla för nu pågående period (1884—1887), hvilken han dock till följd af tilltagande sjuklighet redan under 1884 var hindrad att utföra.

Att major Rutberg både såsom officer, riksdagsfullmäktig och kommunalman var i allo duglig, redbar och pligttrogen, lärer ingen, som närmare kände honom, vilja förneka. Känt är ock, enligt hvad tillförlitliga meddelanden gifva vid handen, att Rutbergs, menskligt att se, allt för tidiga död härledde sig af en öfveransträngning, hvilken han under en fältmanöver råkade ådraga sig — ett förhållande, som visserligen icke i någon nämnvärdare mån kan anses berättiga hans efterlevande enka till

något allmännare deltagande från Riksdagens sida, men som dock torde vara af beskaffenhet att icke alldeles kunna lemnas obeaktadt.

I alla händelser är det emellertid otvifvelaktigt, att ifrågavarande enka med de många minderåriga barnen är i djupt behof af allmänna medel, hvilket jag och vågar hoppas skall af Riksdagen behjertas.

Det är med hänsyn härtill samt på grund af de skäl jag sålunda haft äran anföra, som jag, i egenskap af förordnad förmyndare för åtta af Rutbergs omyndiga barn, tager mig friheten vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att till majoren i armén, f. d. kaptenen vid kongl. Norrbottens fältjägar-corps m. m. Johan Rutbergs enka, Margareta Katarina Rutberg, född Boström, bevilja en årlig pension af 800 kronor, att, under förutsättning att hon ej ingår nytt äktenskap, utgå för hennes återstående lifstid.

Transsumt af bouppteckningen, prestbevis och tjänsteförteckning jemte flere till saken hörande handlingar skola öfverlemnas till statsutskottet, dit jag anhåller om remiss af denna min motion.

Stockholm den 27 januari 1887.

Johan Sällström.

Häruti instämmer

J. W. Lindh.
